

[Tastesen.]

højreekstremistisk styre eller et stærkt venstreekstremistisk styre, ja, så vil det være rene og skære tilfældigheder, der afgør, hvem det er, man farer stærkest frem imod med retten i hånden med hensyn til dødsstraffen.

Til hr. Tønnesen vil jeg gerne sige: krigen sluttede den 5. maj 1945, og det, debatten drejer sig om, er jo i høj grad, hvad der skete efter den 5. maj 1945. Nødværgesynspunktet, stikkerlikvideringer og andre ting havde deres baggrund i en situation, så længe kampen stod på. Det, der er spørgsmålet, er, om denne krig skal føres videre med døden som risiko, efter at krigen rent faktisk er sluttet. Jeg for mit vedkommende er modstander af selve begrebet dødsstraf og går derfor ind for, at der ikke bør findes noget retsmæssigt grundlag for, at krigen kan fortsættes ved gennemførelsen af dødsstraf, efter at den endeligt er afsluttet.

Dohrmann (FP):

Der har nu været 3 af fremskridtspartiets medlemmer heroppe og sige, at de gik ind for det af hr. Tastesen fremsatte lovforslag. For at der ikke skal opstå nogen misforståelser, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det synspunkt langtfra deles af flertallet i fremskridtspartiets gruppe. Jeg synes, det var et godt indlæg, hr. Tønnesen kom med, og jeg tror, at vi yngre, som ikke har oplevet krigen og det, der kom bagefter, skal lytte lidt mere til dem, som var med.

Melchior (CD):

Det gælder om moseloven som om andre love, at man er nødt til at kende mere end enkelte paragraffer for at kunne citere den eller benytte den til noget som helst. Jeg er derfor nødt til at gøre hr. Tastesen opmærksom på, at begrebet øje for øje, tand for tand andetsteds i denne lov står som: øjes værdi for øje og tands værdi for tand, og at det altid er blevet forstået og — hvad mere er — praktiseret på den måde.

Jeg er gået herop for at sige dette til min ærede kollega hr. Tastesen, ikke kun for at gøre retfærdighed over for moseloven, men for totalt at tage hævnmotivets ud af debatten og ud af tankegangen hos dem, der altså mener som hr. Tastesen, hvilket jeg synes er en smuk og nobel mening at have; men de,

der altså mener anderledes, gør det ud fra lige så smukke og noble motiver og ikke ud fra nogen som helst trang til gammeltestamentlig eller nyttestamentlig hævn. Der er ingen af de to lovbøger, der i det hele taget bygger på hævnideer.

Poul Dam (SF):

Det er blot en enkelt bemærkning til hr. Tastesen, som stadig ikke har forstået, hvad det drejer sig om. Det drejer sig ikke om at fortsætte krigen, efter at krigen er sluttet. Det drejer sig om at have et sådant retsgrundlag, at krigens afsluttende fase bliver mindre blodig, end den ellers ville være blevet.

Når man var sådan med på et hjørne i de år, så ved man, at modstandsbevægelsen holdt stikkerlikvideringerne nede på et absolut minimum. Man ved, at modstandsbevægelsen havde mange situationer, hvor man måtte kæmpe mod grupper, som ønskede at likvidere på et meget spinkelt grundlag. Det lykkedes at holde likvideringerne nede, fordi man afgav et løfte — og kunne gøre det, fordi man var i kontakt med ansvarlige politikere fra rigsdagspartierne — om, at der ville komme et retsopgør bagefter.

Det er derfor, for at forhindre unødigt blodsudgydelse, at man skal have et retsgrundlag på forhånd.

Arentoft (FP):

Vi har en lov om dødsstraf under krig og særlige forhold. Jeg synes, man skal bibeholde den, så alle har derefter at rette sig.

Jeg var en af dem, der var ung under krigen, og dengang fik vi fra højere sted ordre til at likvidere. Jeg er ofte vågnet om natten og har tænkt på engang, hvor vi blev sendt ud for at likvidere 9 hippoer, og det lykkedes. Det gør et indtryk. Det gør, at jeg mener, at hvis der er den strafferamme, så ved man, hvad man har at rette sig efter, og så burde det, der skete, ikke have fundet sted.

Jeg blev kaldt på talerstolen bl. a. af det, hr. Tønnesen sagde. Vi bør tænke på ungdommen. De unge må også vide, hvad der kan ske, hvis der kommer en uheldig krigssituation og nogle kommer på den forkerte side.